

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 318
Joi,
5
martie
1992
5 lei

CUGETUL ZILEI

În tot ce întreprinzi, gîndește-te unde vei ajunge.

SYRUS PUBLILIUS

Dialog și comuniune

Acum, după ce febra propagandei electorale s-a stins, „ceremoniile” de investire în funcție a celor aleși sint, și ele, epuizate — sau aproape — avem timp să respirăm, într-un gînd cît de cît analitic.

Pentru mulți campania electorală a fost un spectacol amuzant dar, cu certitudine, pentru toți a fost ceva inedit. Tocmai de aceea o ochire analitică — în lumina sancțiunii sociale a faptelor — se impune.

Primul aspect pe care dorim să-l subliniem — important, credem — ar fi lipsa dialogului real în confruntarea dintre candidați, pe de-o parte, dintre aceștia și electorat, pe de altă parte. „Bătălia” dintre aspiranții la posturi administrative a fost un simulacru, protagoniștii prezentându-se pe scenă cu săbiile scoase, ca apoi să se așeze spate-n spate și să tale... aerul. Această inadecvare între condiția de luptător și luptă a creat, adesea, momente de ris — pentru cei cu simțul umorului, sau de iritare pentru cei cu... alte simțuri.

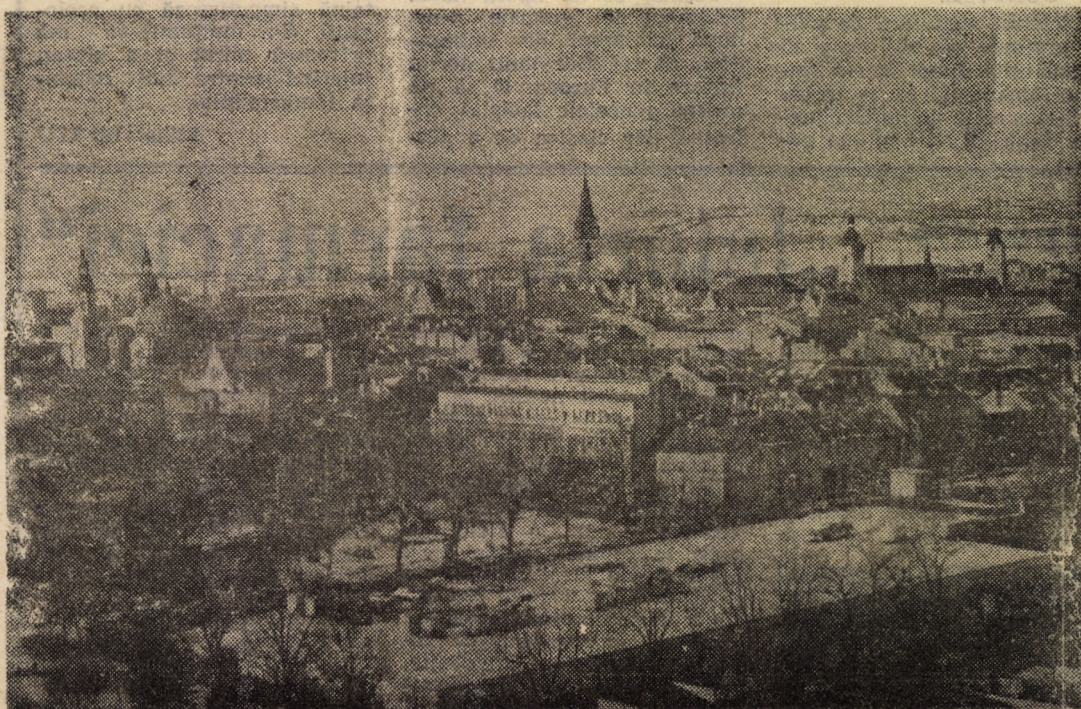
Cît despre dialogul între candidați și electori, ce să mai vorbim. Stii dumneata, alegătorule din circumscripția „X”, care sint consilierii primăriei, ce vor să facă ei pentru binele general? Platforme și... trambuline au fost cu dulumul — unele din pefelee — dar nu și „meserii” acestora. La vedere, în dialog deschis cu cetățenii. Excepțiile — au existat și excepții — vin doar să confirme regula.

Dacă dialogul — cu tot ceea ce presupune acesta — a fost evitat, n-a lipsit, în schimb, „pînda”... la cotitură. Cuvintele — spuse și scrise — muiate în zeamă de mărăgună, cu siguranță n-au distrat și n-au luminat pe nimeni. Sperăm, totuși, că acestea nu vor cuibări, nu vor cloci gogoloaiele unor resentimente, nedemne atît pentru învinși cît și pentru învingători, cu atît mai mult cu cît n-au fost „bătălii” adevărate.

Dar viața, cu tot cortegiul ei pestrît merge înainte — că nu prea știm cum va arăta acest „înainte” încă e adevărat. Și tocmai de aceea, de acum încolo se pune, imperativ, problema dialogului social. În lipsa acestuia „atomizarea din sinul colectivităților se va adînci, comunicarea va rămîne un mecanism absurd în mina unor arbitri fără echipe. Pentru că, orice s-ar spune, sub plaga dezbinărilor de tot felul nu mustește puroiul, ci voința primăvărată de primenire prin comuniune.

Dintr-o campanie putem desprinde, fără trudă, dar cu efort bine temperat de gînd, învățămintele unei necesare permanențe.

Traian SUCIU

SIBIU — vedere generală

Foto: Iulian PREDĂ

Investirea primarului ales al Sibiului

În fața unei numeroase asistențe, ieri seară, în sala ASTRA, a avut loc ceremonia de investire a noului primar al orașului Sibiu care a fost deschisă printr-o emoționantă rugăciune rostită de părintele Straja (fost deținut politic).

Ca viceprimar, a fost ales, în urma a două tururi de scrutin, dl. Aurel Maxim (din Partea Convenției Democratice, A.F.D.P.).

În cuvîntul său primarul a declarat: „Esența momentului festiv pe care îl trăim astăzi este legată direct de rațiunea de schimbare și iată de ce: schimbarea a fost începută de evenimentele din decembrie 1989, cînd Sibiu a devenit primul oraș care a recepționat concret semnalul Timișoarei martire, fapt în general nerecunoscut în confuzia post-revoluționară creată de mass-media.

Schimbarea este și esența momentului de astăzi: cînd confirmăm înlocuirea unei structuri administrative, care în ultimii 45 de ani a fost nu-

mită de sus, cu prima structură aleasă în mod democratic prin voința exprimată de cetățeni cu ocazia alegerilor locale. Tot de schimbare și-au legat speranțele și cei care ne-au votat la 9 și 23 februarie, văzînd în noi pe cei care vor schimba actuala situație cu una mai bună sau măcar disperarea cu speranța. Știm că se așteaptă de la noi în primul rînd o schimbare de mentalitate în care primăria și oamenii ei, corecți, competenți și serviabili, să fie într-adevăr în serviciul cetățenilor și apoi o schimbare a situației edililor-gospodărești a orașului. Pentru a reuși această schimbare și noi la rîndul nostru așteptăm o schimbare de mentalitate și de atitudine din partea cetățenilor orașului, înțelegînd prin aceasta că dorim să colaboreze cu noi și să ne sprijine în îndeplinirea programelor concrete pe care le vom face cunoscute prin presă. Cred că deviza „Numai împreună vom reuși” se potrivește foarte bine și pentru perioada ce va urma, înțelegînd să fim împreună a tot sibiinii. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

La încheierea ședinței, dl. primar Sorin Șerbu a mărțu-

risit presei cîteva din gîndurile sale:

„Cu ajutorul colegilor din Consiliu, cu viceprimarul ales astăzi, sprijinindu-mă bine înțeles pe toți sibiinii de la mic la mare, eu consider că e un drum greu care ne așteaptă, dar e păcat să nu pornești optimist la acest drum”.

— Consilierii fiind din partea mai multor partide, considerați că vor fi probleme?

— Nu avem nici o șansă de ciștig dacă unul, sau doi, sau o parte din consilieri consideră că gîndirea sau concepția partidului respectiv nu este lăsată înainte de a intra în primărie. Odată intrat, la ședințele de consiliu fiecare să fie conștient că trebuie să pună umărul la această căruță, care eu consider, deocamdată, că are roțile pătrate.

— Cu ce sentiment intrați în noua funcție?

— Deocamdată nu realizez ce funcție am. Efectiv, mîine o să numesc un director cu delegație la institutul de unde plec, dar ce vă pot spune este că în această primărie, deja, zic eu, se simte un alt suflu.

Citind ziarul nostru veți putea afla alte amănunte privind acest important eveniment.

Marius GHEORGHIU

INFORMAȚII... INFORMAȚII... INFORMAȚII...

Vă vorbește Constantin Noica

Centrul European de Poezie și Dialog Cultural Est-Vest, Inspectoratul pentru Cultură Sibiu, revista „Euphorion” organizează conferința „VĂ VORBEȘTE CONSTANTIN NOICA”. Invitat de onoare: domnul Aurel Cioran.

Conferința va avea loc vineri, 6 martie 1992, ora 17, la sediul Inspectoratului pentru Cultură, str. Lucian Blaga nr. 15, Sibiu.

Concurs Eminescu

Vineri, 6 martie 1992, de la ora 13.30, în Sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor, va avea loc premiera laureaților concursului de poezie „MIHAI EMINESCU”.

Concursul a fost sponsorizat de firmele: „Roza Vînturilor”, „Conelit” S.R.L. și „Riff” S.R.L. (O.T.)

CLUBUL DE JAZZ „Nae Ionescu”

Vineri, 6 martie, de la ora 18 la Casa de Cultură a Tine-

retului și Studenților (str. Mitropoliei nr. 30) va avea loc întîlnirea membrilor Clubului de jazz „NAE IONESCU”. Tema prezentată de Gabriel Albrecht este dedicată lui Oscar Peterson.

Foarte important! În Clubul de jazz „Nae Ionescu” au acces numai posesorii legitimațiilor de membri. Costul cotizației trimestriale este de 300 lei iar pentru studenți — 200 lei. (O.T.)

Seară duhovnicească

Astăzi, 5 martie, ora 18.00, în cadrul serii duhovnicești organizată de Institutul Teologic Ortodox Român la Catedrala Mitropolitană este invitat Părintele Laurențiu, starețul Mănăstirii Stănișoara.

Scrisoare deschisă

Către Redacția Ziarului „21-RADICAL” Sibiu

Subsemnatul Cîrlotescu Dumitru, angajat al societății RETEZAT S.A., am declarat greva foamei din data de 2 martie 1992, fiind luat în evidență la Dispensarul Balanța Sibiu. Locul de desfășurare al grevei este blocul de nefa-miliști din str. J.S. Bach nr. 4, garsoniera nr. 53.

Motivul grevei este pur social, datorîndu-se nedreptăților și abuzurilor făcute de conducerea societății atît mie, cît și celorlalți salariați, precum și familiei mele. Cer demiterea celor vinovați și un sondaj de opinie în cadrul societății.

Sibiu, 3 martie 1992

Dumitru CÎRLOTESCU

Romanța tomberonului „BIOGAZUL —

o șansă mereu pierdută“?! (VI)

CUM SE OBTINE BIOGAZUL?

Considerăm că este cazul să explicăm, pe scurt și fără prea multe detalii tehnice, în ce constă și cum funcționează o instalație de prelucrare prin biodegradare a deșeurilor menajere.

Mai întâi este necesară separarea gunoiului menajer de tot ce este metal, sticlă sau plastic. Aceste materiale urmând a fi valorificate fiecare în parte. În țările civilizate există containere separate pentru metal, sticle, mase plastice, hirtie. În țările în curs de (re)civilizare, resturile menajere trebuie sortate. Să nu înțelegem sortarea la modul scormonirii în gunoaie. Totul se petrece rapid și eficient. Resturile menajere sînt golite într-un bazin betonat. La partea superioară a bazinului se află un pod rulant care are un electromagnet. Trezind pe deasupra bazinului, electromagnetul atrage deșeurile feroase. Din bazin resturile sînt trecute pe benzi transportoare (cu viteză lentă). Urmează singura operațiune manuală: sortarea. Muncitori necalificați colecționează deșeurile neferoase, sticla și în special masele plastice (care se reutilizează în circuitul produselor sintetice). Gunoiul menajer intră într-un tocător, este mărunțit, trece într-un recipient unde i se adaugă apă și hidroxid de calciu pentru a fi adus la un pH bazic. Pasta obținută se in-

roduce împreună cu nămolul activ (rezultat de la stațiile de epurare ale apelor uzate) într-un amestecător, după care masa organică este depusă în metantancuri. Aici se petrec procesele de oxidoreducere și fermentație. Se degajă biogazul, care conține în cea mai mare parte gaz metan. Cînd fermentația încetează în metantanc rămîne un nămol bogat în substanțe organice care se utilizează în agricultură ca îngrășămint.

Nu se produc emisii de substanțe poluante (noxe) și nu este nevoie de elaborarea unor norme speciale pentru supravegherea instalațiilor.

Dl. ing. Calameț, directorul A.S.P.M. Sibiu (Agenția pentru Supravegherea și Protecția Mediului) menționează că „uzina va trebui construită în apropierea stației de epurare a apelor uzate ale municipiului (pentru a se utiliza nămolul activ în exces rezultat în treapta biologică a epurării)“.

Afît specialiștii de la A.S.P.M. (dl. director Teodor Calameț) și dl. ing. Oswald Wechter, șeful biroului „Reglementări“ cit și cei de la IPROCHIM S.A. (dl. ing. Ioan Lăzăroaie, șeful filialei Sibiu și d-na ing. Daniela Losonci) atrag atenția că în prealabil este necesară o susținută campanie pentru educația ecologistă a cetățenilor. Astfel, orice efort pentru depoluarea orașului este zadarnic.

Ovidiu TOMULEȚIU

Concurs internațional de desene

„Să ajutăm la prevenirea catastrofelor“

Comitetul Internațional al Crucii Roșii, în colaborare cu Federația Internațională a Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie și Societățile naționale respective organizează, în perioada februarie — aprilie 1992 Concursul internațional de desene (destinat copiilor sub 15 ani) cu tema: „Să ajutăm la prevenirea catastrofelor“ — aceasta, în vederea promovării sloganului Crucii Roșii pentru anul 1992: „Umanitate — uniți împotriva catastrofelor“. În acest context s-a organizat și la nivelul Filialei județene Sibiu un concurs de desene cu tematica de mai sus. Cele mai bune trei lucrări vor fi trimise la finala pe țară, beneficiind și de premii în bani.

Luni, 2 martie a.c. un juriu

format din profesori de desen și artiști plastici, a analizat aproximativ 200 de lucrări. A fost foarte greu de ales, tematica fiind generoasă și copiii foarte talentați. Pînă la urmă au fost desemnați și cîștigătorii: premiul I — Colceriu Adriana, clasa a VI-a, Școala Generală Nr. 17 Sibiu; premiul al II-lea — Opreș Mirela, clasa a VI-a, Școala Generală Nr. 19 Sibiu; premiul al III-lea — Barna Paul, Clubul copiilor din Sibiu. S-au acordat și 5 mențiuni: Dan Simina, Balteșu Ana Maria, Coman Teodora, Voicescu Diana Alida, Pîloiu Georgiana — toți din Sibiu.

Cîștigătorilor, dar și tuturor celorlalți concurenți le dorim multă imaginație creatoare și succes.

Natalia DROC

dui crematoriul este a noastră.

Cu ani în urmă, au poposit la Sulina niște containere cu gunoi radioactiv, care trebuiau să rămînă în păstrare la noi. Nu știm unde or fi astăzi. Apoi ne-a procopsit cu niște tutun negru, degradat, nociv, depus tot pe malul Dunării. Nu știm ce s-a întimplat cu el.

Să fie oare manifestări de ospitalitate? Să fie altceva? L-am întrebat pe prietenul meu fără de partid, care în taină simpatizează cu ecologiștii. S-a mulțumit să mă privească mirat și a plecat, șuierînd printre dinți romanța tomberonului.

Mihai BRATU

Este romanța fără partitură. Ea se învață după caz, după auz, după miros. Nu este semnată de vreun compozitor anume, nu este revendicată. Ea este a noastră, a tuturor, este permanent pe buzele noastre, este piesa forte din repertoriul general, de la corul de copii la corul veteranilor.

Romanța tomberonului s-a născut dintr-o necesitate, aceea de a cînta pe cel mai temut fiu al vremurilor noastre: GUNOIUL.

Prietenul meu fără de partid pretinde că nu poate să încapă atîta gunoi într-o singură romanță și că ar trebui să facem niște delimitări precise. Sigur că nu-i totuna gu-

noiul dintr-o pungă de plastic și gunoiul dintr-un pulovăr sau dintr-un costum negru. Nu-i tot una gunoiul de cartier și gunoiul național. Nu-i tot una gunoiul rutier și gunoiul menajer. Gunoiul rutier ne stă tot timpul în drum sub formă de automobile. Am făcut curățenie prin Europa și am cîștigat încredere. Europeanii au apreciat gestul și iată, sînt dispuși să ne încredințeze și gunoiul menajer.

Tocmai ce ne lipsea nouă. Schimbul de gunoaie vine, după schimbul de ambasadori, să certifice mult dorita intrare în Europa. O să ne ardem gunoaiele laolaltă, înfrățiți, dar cîntecul de a găz-

laboratorului, reușește să ilustreze complexitatea procesului de elaborare a medicamentelor și evoluția acestuia.

Un loc aparte îl ocupă colecția homeopatică, provenită de la una din vechile farmacii sibiene, „La Îngerul“ — mărturie a interesului de care s-a bucurat această doctrină terapeutică, și, totodată, îndemn pentru reluarea unei tradiții în domeniu.

Vă invităm să vizitați expoziția de istorie a farmaciei din Sibiu, Piața Mică nr. 26 (fostă 6 Martie) care este deschisă zilnic între orele 10—18.

(N. D.)

Expoziție

„Istoria farmaciei“

Expoziția de istorie a farmaciei, inaugurată în anul 1972, funcționează într-o clădire — monument arhitectonic cu elemente gotice și renascentiste, datînd din anul 1568 — situată în centrul istoric al municipiului. Existența expoziției, aici la Sibiu, se justifică prin faptul că în a-

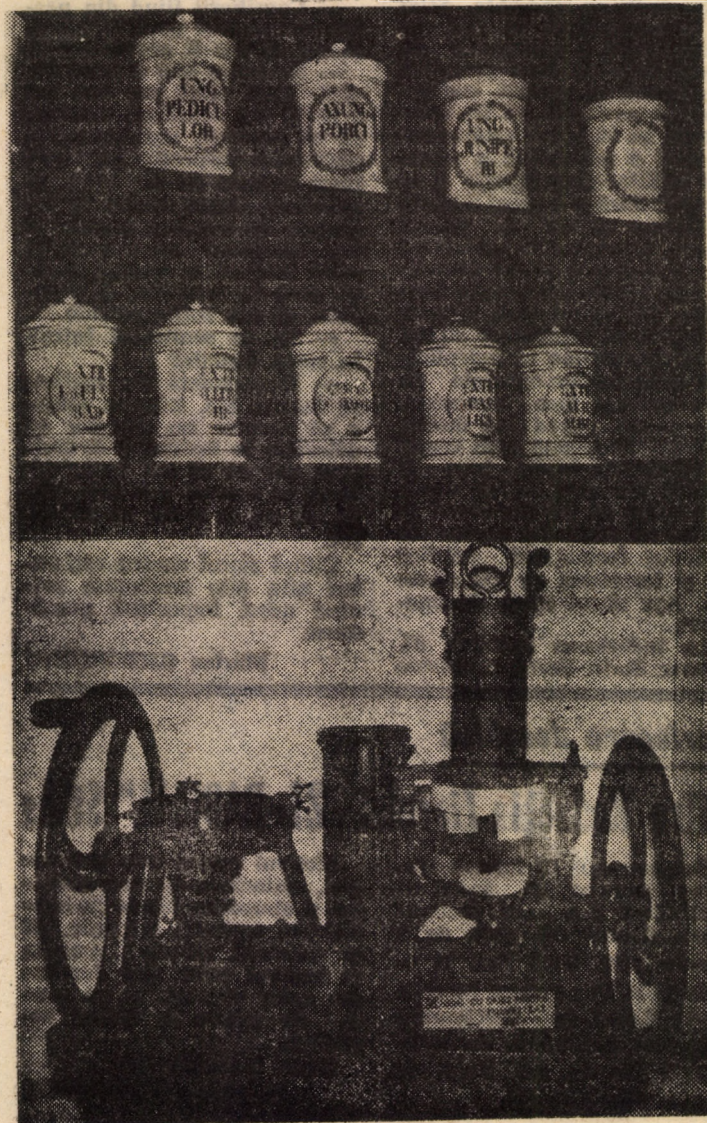
ceastă localitate a funcționat prima farmacie, atestată documentar în anul 1494, de pe teritoriul țării noastre și, de asemenea, prin bogata tradiție a activității de profil în această zonă a Europei.

În clădirea respectivă a funcționat una din cele mai vechi farmacii din Sibiu, a treia în ordine cronologică, înființată în jurul anului 1600 și denumită „La Ursul Negru“. Colecția pe care o adăpostește cuprinde un ansamblu de ustensile, aparate, recipiente, preparate, substanțe și documente specifice — mărturii ale evoluției științei și tehnicii farmaceutice din România.

Expoziția este organizată pe fondul unei farmacii clasice, cuprinzînd o oficiu și un laborator, la care s-a adăugat un sector cu materiale homeopatice și de documentare.

Prima încăpere — oficiu — este un element tradițional în configurația farmaciilor, avînd funcția de prezentare a produselor medicamentoase și de deservire. Mobilierul acestei încăperi a fost executat la Viena, în anul 1902 și a aparținut fostei farmacii sibiene „La Vulturul Negru“.

Spațiul expozițional afectat

METONIMII

Piatra magică (I)

Poate că într-un timp foarte îndepărtat de noi — acel fabulos timp al originii despre care povestesc miturile — va fi fost o coloană majestuoasă. Sau un obelisc. Spălată însă atîta amar de vreme de vînturi și ploi, roasă în dinții văzduhului, a ajuns așa, de băjocura elementelor. Ai zice că e întruchiparea megaliției a unui falus inactiv sau, similia similibus, o stalagmită eșuată într-un făcăleț de calcar. Așa cum se profilează cu o ridicolă superbie pe cerul răsăritului, dar cum nimeni nu-i dă vreo importanță ori vreo semnificație în actualitate, o poți asimila unui zeu deironat în contumacie, ori unui bătrîn căruia i s-a poruncit să moară în picioare...

Dar, se zice, dacă te-ai uitat măcar o dată spre ea printr-un ochi magic, adormi cu ea în gînd. Chiar și cînd n-o mai vezi, imaginea ei te urmărește ca o umbră, o simți strecurîndu-se pe lîngă tine în casă și în așternut și strigîndu-ți mereu că ea este, există.

Bătrîni spun că au auzit de la străbunii lor, care, la rîndu-le, au auzit de la alți străbuni precum că în vremuri străvechi ar fi fost un fel de deget arătător — dacă nu chiar o prop-

tea autentică — pentru drumul soarelui, pe atunci foarte tînăr și neînvățat să umble. Măritul zeu se iveau din împărățiile tenebreelor exact la rădăcina coloanei, urca apoi palmă cu palmă spre vîrfurile ei, cățărîndu-se ca o pisică într-un copac, pînă cînd, obișnuit de-acum cu mersul, se lansa în nemărginirile cerului. La început asemeni unui copil speriat de golturile spațiale din jur, timid și șovăitor, roșu încă de emoție și neîndrăznind să-și desfacă hlamida de raze, apoi din ce în ce mai repede și mai vioi. Iar cînd își desprindea brațele de pe trupul coloanei, făcea un salt de doi-trei coți pe bolta albastră, ca și cînd ar fi sărit de jos în sus în mijlocul unei ape adînci.

Naivități animiste?

Dar dacă nu mergem afît de departe, și acceptăm prezumptiva explicație a unui pre-zumptiv antropolog care ar vedea în ea o coloană sacră legată de vreun cult solar pierdut din conștiința colectivă, ori — și mai plauzibil — rămășița unei incinte religioase dispărute odată cu magii care slujeau în ea?

Vasile AVRAM

Frica de ruptură

O parte a lumii trăiește, în secolul pe sfârșite, a II-a mare discontinuitate de sistem. Ne aflăm în această parte.

Este de neînțeles că refuzăm să înțelegem excepția istorică în care ne situăm.

Deși o dramă, ar fi rizibile reproșurile pe care ni le facem, noi, cei de rind. Mai ales naive — sînt cele ce le adresăm oamenilor simpli, sau celor, prin fire, slabi. Este de așteptat ca aceștia să se teamă de ruptură. Continuitatea este securizantă.

Este ironic că cei care n-au trecut prin aceste experiențe se arată nerăbdători față de lipsa de mijloace și soluții din partea noastră, dar nici ei nu propun nimic. Normal, problema este a noastră, nu însă și corect.

În afară de faptul că numai printr-o considerabilă încordare națională vom putea ieși spre liman. Veșnica învățătură de minte ar trebui să ne fie faptul că o țară prea mică nu-și poate permite să fie și slabă, că ființa-i devine discutabilă dacă se bazează doar pe speranța în bunăvoință.

Neexistînd deocamdată soluții conturate și alternative, asistăm la simple situații afective, toate — și cele nesăbuite — pornind de la un grăunte de realitate.

Cîteva lucruri sînt clare, clare și absolute prin amploare, profunzime și universalitate:

1. Comunismul real — nu are sens să discutăm despre altul — s-a prăbușit. A implodat epuizînd resursele societății pe care a încercat s-o organizeze. Nu este relevant faptul că ar fi dorit, sau ar fi dorit să o facă, ci că așa ceva nu este posibil.

2. Românii au creditat în alb „Frontul Salvării Naționale”, ca autoritate într-o stare de necesitate reclamînd o autoritate. N-au creditat ceea ce

Frontul nu era, adică o putere. Cetățenii par a considera contractul social încă neîncheiat, continuă să-și rezerve suveranitatea. Puterea este încă la popor, imensă și proteică ca orice fapt de masă. Tocmai prin aceasta se resimte nevoia autorității. Va credita la fel de... „în alb” altă autoritate în momentul în care titulatura nu s-ar valida, mai ales ca autoritate deontică.

Nu trebuie să surprindă pe nimeni faptul că o parte a electoratului are mai multă răbdare iar alta nu, mai multă sau mai puțină imaginație, mai mult sau mai puțin curaj, că unii mizează pe continuitate și reformă, alții pe ruptură. Să nu uităm că pînă în 1989 — momentul unei explozii populare, asociată unei implozii de sistem — TOTI mizam pe șansa unor

reforme. Explozia a succedat demonstrației că sistemul nu se concepe pe sine reformabil, drept pentru care a fost spulberat.

3. Lumea se află la finele „celui de-al III-lea Război Mondial”, și nu are rost să mimăm normalitatea, după cum firese este să o dorim. Trebuie făcută posibilă.

4. Urgențele universale și naționale au prioritate absolută. Cine se poate implica eficient, „salvator” în cele mai imperioase și poate opera deschideri valabile devine autoritate, putînd aspira și la putere. Este condiția încheierii noului contract social — mult clamata stabilitate de care depind atîtea, numită „Liniste”.

Este în cauză o mare răspundere, cerînd oameni pe măsură.

„Tara arde...” și numai bruscată ar putea fi „baba care să piaptănă”.

Mihai TURCU

— psiholog —

Dialog cu cititorii

■ Domnule Iordache I. (str. Negoiu 76 G) ne scrieți lucruri care se confirmă, pe care le-am întîlnit în majoritatea alimentarelor, pe care le-am sesizat și cu alte ocazii. Cu toate acestea distribuția alimentelor raționalizate rămîne o problemă acută. Din acest punct de vedere nici o unitate nu este la zi. Noi nu am auzit să se fi distribuit rația de zahăr și ulei pe luna ianuarie decît la foarte puține magazine. Deci, în această situație nu se află numai Magazinul 80 („Trei Stejari”). Se pare că vina pornește de altundeva. Altfel nu se explică faptul că zahărul se vinde pe la aprozare și agrocoopuri, pe la privatizați — eu preț de peste 125 lei/kg — în timp ce noi nu ne-am ridicat rația la zi. Acesta e un aspect pe ca-

re dorim să-l supunem atenției administrației locale. Și nu putem omite nici celălalt aspect sesizat de dumneavoastră, acela de care se fac răspunzători responsabili magazinelor: starea jalnică a butoaielor din care se distribuie uleiul.

■ Vă rog ca prin intermediul ziarului „21 — RADICAL” să-i transmiteți multă sănătate și multă putere de muncă domnului ing. Serbu Sorin Inocențiu, primarul nostru, precum și consilierilor aleși. Am citat din serisoarea semnată G. Babaidana.

În încheierea acesteia, un gînd care nu poate fi ocolit: „Cred că noii noștri administratori locali nu-l vor uita pe Eroii din decembrie '89”. Așa este, de acest lucru trebuie să ne aducem mereu aminte. Sînt lucruri pentru care nu se află iertare, nici un fel de scuze nu se admit.

■ Domnule Dumitrescu Rîndunel, dacă fiica dv. îndeplinește condițiile care se cer pentru a beneficia de o deplasare în Germania — vorbește fluent limba germană, e finalistă la olimpiadă, are medii mari și purtare bună — sîntem îndreptățiți să credem că conducerea Liceului „Gh. Lazăr” nu va prefera să trimită pe altcineva în locul ei. Este o chestiune ce ține de administrația instituției respective și sperăm că se va rezolva corect.

Gabriela BALAN

Echilibristică!

Foto: Iulian PREDA

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

Adevărul

Eu fusesem adus la securitatea din Rahova în ziua de 20 octombrie 1948, iar părintele Roșca Sergiu la 5 decembrie 1948. Peste cîteva zile i-au propus părintelui Roșca să facă o declarație „documentată” împotriva mea, promițîndu-i că va fi pus în libertate. Părintele Roșca S. a refuzat, spunînd că nu are ce declara împotriva mea deoarece nu știe că am făcut rău cuiva și deci nu-și poate încerca conștiința cu lucruri neadevărate.

Ne-au mai ținut cîteva zile și anchetatorul Done încheind dosarul ne-am pomenit amîndoi transferați cu o dubă neagră la Prefectura Poliției Capitalei. De aici ne-au dus la Tribunalul Poporului în localul Palatului Justiției. Acolo ne-a luat în primire acuzatorul public Vlădescu, fiul marelui avocat Vlădescu care era unul din nașii avocaților capitalei și împreună cu Istrate Miclescu dusesse și peste hotare faima justiției românești.

Acuzatorul public Vlădescu avea ca ajutor pe un magistrat din Chișinău, Hardea, fiu de preot. Pînă să ajung la acuzatorul public Vlădescu am reușit, cu toată vigilența soldaților, să anunt pe consilierul Nicolae Săruceanu de la Înalta Curte de Casație că mă aflu la Tribunalul Poporului. Nicolae Săruceanu era prieten de mulți ani cu Gheorghe Stere, fiul lui Constantin Stere, azi procurorul general al Republicii. Săruceanu a apărut imediat, a intrat și a vorbit cu Vlădescu și Hardea lămurindu-i că eu nu pot fi acuzat de crimă de război, ci de activitate ziaristică nefavorabilă U.R.S.S.-ului. Datorită avocatului Ioniță, pe care-l întîlnisem pe culoar, a apărut soția mea Lidia, eu care nu am putut vorbi. Eram păziți de soldați securiști, recrutați dintre maghiari, bulgari și lipoveni. Erau brutali și răi. Se purtau cu noi bestial.

Pe la ora 12,00 am fost introdus la acuzatorul public Vlădescu. Mi-a luat interogatoriul. Eu i-am prezentat un jurnal de casă al mitropolitului Gurie al Basarabiei, în care se arăta că fusesem obligat să scriu la „Raza”, pe atunci

proprietatea Uniunii Clerului deoarece, ca elev și student, primisem bursă mitropolitană și nu mă prețisem. Acum scriam la ziar și restituam treptat bursa. Dar potrivit jurnalului eu eram numai un tehnician și nu aveam răspunderea conducerii ziarului, care fusese atribuită delegatului mitropolitan.

Diplomatul mitropolitan îmi fixa normativul și directivele potrivit cărora să scriu ziarul. După ce paginam, trimiteam spre aprobare aceluiași delegat. Deci răspunderea totală o avea el.

Am declarat acuzatorului Vlădescu că anchetatorul de la securitate a refuzat să ia în considerație acest jurnal de casă al mitropolitului.

Acuzatorul Vlădescu m-a cercetat îndelung și a recunoscut că scrisul meu se conforma dispozițiilor guvernelor de la conducerea statului. Nu mă considera vinovat și va cere Ministerului de Justiție să ne pună în libertate deoarece nu am fost decît niște executați ai autorităților de stat și bisericești.

În luna decembrie 1948 a intervenit oficial la Ministerul de Justiție pentru punerea noastră în libertate. Pînă la primirea răspunsului Ministerului am fost deus la Prefectura Poliției Capitalei. Aceasta, pentru că depunîndu-ne la Văcărești am fi fost contaminați de la criminalii de război și chiar nevinovați fiind nu am mai fi putut fi puși în libertate. Zilnic eram transportați de la Prefectura la Tribunalul Poporului și invers. Așteptam pronunțarea Ministerului de Justiție. Tergiversarea a durat pînă la 13 ianuarie 1949. În acest răstimp am fost ținuti împreună cu delincvenții de drept comun. Am avut ocazia să facem cunoștință cu foarte multe erori judiciare. Eram mulți reținuți pe nedrept. N-am să uit cazul colonelului Andone din Jandarmerie, care fusese denunțat de un fost jandarm în subordine că ar fi torturat populația din Transnistria. Colonelul fusese deferit justiției, denunțat de fostul său subaltern de la Vîcovu de Jos — Bucovina. Fostul jandarm credea că arhiva Tribunalului de la Odesa se pierduse. Colonelul Andone a cerut să se cerceteze arhiva menționatului tribunal. În ziua cînd a fost adus reclamantul la Tribunalul Poporului a sosit și dosarul cu pricina. Ce se întîmplase? Fostul jandarm siluise mai multe tinere din Transnistria pentru care fusese trimis în judecată și condamnat de Curtea Marțială Română.

Condamnarea fusese cerută de însuși colonelul Andone, care acum era acuzat de crimele făcute de reclamant. În fața actelor prezentate

fostul jandarm a fost arestat, iar colonelul Andone a fost pus în libertate. Justiția și-a făcut și de data aceasta datoria.

Dar în masa delincvenților de drept comun domnea o stare de spirit foarte ciudată. Toți se considerau deținuți pe nedrept, deși din declarațiile multora reieșea că sînt vinovați. Unii se molipseau de la alții susținînd că sînt victime. Printre deținuții politici întîlneai oameni care își recunoșteau vinovăția. Cei de drept comun susțineau într-una că sînt victime. Peste tot era aceeași atmosferă.

Imi amintesc de cazul colonelului Andone, care ne-a implorat, pe mine și pe părintele Roșca, să facem o rugăciune în sensul că, dacă este vinovat să i se acorde pedeapsa cuvenită, iar de nu, să fie pus în libertate. Ne-am rugat cu părintele Roșca timp îndelungat. Colonelul plîngea ca un copil și se jura că nu este vinovat. Eram cu toții într-un colț al închisorii. Ruga lui era impresionantă. Dimineața, cînd ne-au transportat la Tribunal, colonelul Andone a fost chemat primul. La mai puțin de o oră a revenit plîngînd de bucurie pentru că fost pus în libertate. Ne-a îmbrățișat și a plecat fericit. Tot atunci am mai fost martor la eliberarea lui Vasile Mîndru de la Iași, fost administrator al cinematografulor Sidel și Phoenix, acuzat pe nedrept.

Au mai fost mulți arestați fără vină. Fuseseră denunțați din răutate și răzbunare. E bine ca nimeni să n-ajungă după zăbrele, fiindcă acolo este un adevărat iad. Și asta, în toate închisorile din lume și de sub toate regimurile.

Veneau la noi preoți mulți dintre cei arestați și ni se mărturiseau că sînt nevinovați. Noi însă nu aveam nici o putere să-i ajutăm. Cei cu adevărat nevinovați se chinuiau amarnic.

Erau însă și destui turnători trimiși de anchetatori, cu ajutorul cărora căutau să-i descopere mai lesne pe cei vinovați.

Printre cei deținuți era și un evreu, Trandafirescu, fost director al Muzeului orașului București, acuzat că și-a însușit unele tablouri de valoare confiscate de la foștii demnitari, în frunte cu Mișu Antonescu. În nenumăratele convorbiri avute cu el demonstra că unii își însușiseră valorile confiscate și pentru a scăpa ei îl implicau, pe alții. Pînă la urmă Trandafirescu a fost găsit nevinovat și eliberat, în timp ce alții care îl denunțaseră au trebuit să vină să-l ia locul.

(va urma)

PUBLICITATE ○ publicitate

PIERDERI

■ Pierdut legitimație, eliberată de FLARO S.A. Sibiu, pe numele Săndulian Mirela. O declar nulă. (402)

■ Pierdut legitimație, eliberată de „PIM” S.A. Sibiu, pe numele Stănilă Elena. O declar nulă. (401)

Pierdut cîine lup (mascul) în zona Lazaret în seara zilei de 28 februarie 1992.

Cîinele se află în tratament pentru parazitoză intestinală.

Pentru informații sau celui care l-a găsit — recompensă.

Adresați telefon 3 89 27 — str. Laminorului 36. (399)

VÎNZĂRI-CUMPĂRĂRI

● Vînd Mercedes 200 Diesel, stare ireproșabilă. Telefon 924/4 95 28. (391)

● Vînd Dacia 1300, an fabricație 1984. Preț 500.000 lei. Informații telefon 3 40 78 — dimineața. (388)

■ Vînd televizor color Interfunc, Philips. Găsit purcel. Telefon 3 13 64. (400)

■ Vînd junkers, frigider și boiler electrice cu capacitate 300 litri. Telefon 5 02 42. (398)

■ Vînd mașină de teren Lada Niva, cu diferite accesorii.

rii, din 1986, 79.000 km, circulată în Germania. Telefon 5 02 42. (398)

■ Vînd Ford Sierra, din 1985, 80.000 km, preț negociabil. Telefon 5 02 42. (398)

■ Vînd două vaci. Informații com. Roșia, str. Curții, nr. 300, fam. Subțirel Toma. (396)

■ Vînd televizor color. Telefon 3 17 92. (404)

■ Vînd congelator Arctic, 5 sertare. Telefon 3 02 47, orele 8—12. (403)

■ Cumpăr pipe și tutun pipă. Telefon 1 79 27, după ora 16. (P.G.)

■ Cumpăr diferite ceasuri de mîna, de buzunar, deșteptătoare și pendule. „Ceasornicaria Motocu”, str. N. Bălcescu 43, în curte. (M.P.)

DIVERSE

■ Caut femeie îngrijire copil 3—4 ani, la domiciliu. Str. V. Mîlea. Telefon 4 24 18. (393)

■ Transport marfă și persoane în țară, 40 lei/km, negociabil. Telefon 7 27 93. (P.G.)

● TRANSPORT 2—3 persoane în Germania pentru zilele de 7—8 martie 1992. Telefon 4 38 37, 3 92 27 — seara. (390)

BRAVO S.A. vă oferă excursii în:

— CHINA

1. Beijing; 2. Shanghai — 7 zile. Plecări: 2, 9, 16, 23, 30 aprilie 1992.

— THAILANDA — 8 zile. Plecări: 1, 8, 15, 22, 29 aprilie 1992.

— ISTANBUL — în fiecare miercuri, ora 21. Informații, telefon 1 14 95, 2 77 02. (384)

DORIȚI:

— să faceți școala de șoferi?

— să fiți bine pregătiți teoretic și practic de personal cu studii superioare?

— un serviciu complet, competent și avantajos?

— să beneficiați de un tarif la posibilitățile dumneavoastră?

— să plătiți școala în rate?

— să vă verificați cunoștințele pe chestionare la cursurile de legislație?

— Sunați la telefon 924/2 46 00, zilnic, orele 7—16, sîmbăta, orele 9—12, str. Rahova, bl. 26, ap. 3 (zona Piața Rahova). (261)

S. C. „TIBDOR” S. R. L. SIBIU

str. V. Cârlova nr. 4 C, telefon 1 45 25;

1 29 31 vă pune la dispoziție o gamă diversificată de:

● confecții tricotate;

● lenjerie corp;

● fir PNA diferite culori și grosimi pentru unități de producție;

● dulciuri.

Vînzări en gross la sediul firmei și cu amănuntul la magazinul A.G.J. din str. Macaralei nr. 24, program 9—17.

Vă așteptăm!

(94)

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII DIRECȚIA SANITARĂ A JUD. SIBIU

În atenția cabinetelor medicale particulare

În baza adresei comune a M.S., Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 3152/1992, Direcția sanitară județeană Sibiu eliberează la cererea cabinetelor medicale particulare, care posedă autorizație de funcționare, cartete de concediu medical conform Ord. M.S. nr. 657/1991.

Relații suplimentare se pot obține de la serv. contencios al Direcției sanitare jud. Sibiu, str. Gh. Barițiu nr. 3, camera 33, telefon 3 12 16. (92)

Grupul Școlar de Industrie Alimentară

VINDE pe bază de contract:

● ZER;

● BORHOT BERE;

● REZIDUURI ALIMENTARE;

la prețuri avantajoase.

Informații suplimentare la telefoanele: 1 38 62 și 1 38 63. — 87 —

PROGRAM

Joi, 5 martie 1992

10.00 Actualități ● Meteo.
10.20 Calendarul zilei. 10.30
TV 5 Europe. 12.10 Ora de muzică.
13.00 Oameni de în față.
13.30 Jazz-magazin. 14.00
Actualități. ● Meteo. 14.20 Au-

dio-vizual studio. 14.50 Pre-universitară. 15.25 Telescoala.
16.00 Muzica pentru toți. 16.30
Forum. 17.00 Actualități. 17.05
Reper moldave 17.35 Drumuri
în memorie. 18.00 Tele-discul
muzicii populare. 18.20 Stadion.
19.00 Studioul economic. 19.30
Desene animate. Allice în
Țara Minunilor. 20.00 Actualități.
20.35 Sport. 20.45 Film
serial. Dallas. Ep. 107. 21.40
Reflecții rutiere. 21.55 Micro-recital
Caterina Valente. 22.05
Reporter '92. 22.35 Cronica
Parlamentului ● Actualități.
23.05 Vîrstele peliculei...
0.05 Închiderea programului.

MIVO-TAXI

cu cel mai mic tarif din Sibiu, anunță că în zilele de 7 și 8 martie 1992, reprezentantele sexului frumos beneficiază de 25 la sută reducere, respectiv 30 lei/km și 15 lei pornirea. (387)

„DACIA SERVICE” SIBIU

ANUNȚĂ pe toți cei interesați că începînd cu data de 17.02.1992 pune în vînzare gama de autoturisme DACIA:

● DACIA 1310 Berlină

● DACIA 1310 Break

● DACIA 1410 Sport

● DACIA 1325 Liberta

● DACIA 1304 Camionetă

Cumpărătorii se pot prezenta pentru programare la unitatea „Dacia Service” din Șos. Alba Iulia nr. 69 (Aeroport).

Asistența tehnică în garanție și post garanție se asigură prin unitățile „Dacia Service”. (93)

Informații la tel. 924/1 31 23, fax 1 30 11.

A CINCIA REPUBLICĂ INDEPENDENTĂ SE DESPRÎNDE DE IUGOSLAVIA

Sarajevo — Președintele Alija Izetbegović, a proclamat independența Republicii Bosnia-Herțegovina. După tulburările din ultimele zile, situația s-a calmat. Sîrbii au desființat baricadele de la Sarajevo, în timp ce în alte orașe din republică au rămas. Președintele Izetbegović, așteaptă o recunoaștere internațională. Pe harta fostei Iugoslavii au apărut acum 5 republici independente: Slovenia, Croația, Serbia, Macedonia și Bosnia-Herțegovina. Anul trecut Marea Britanie argumenta împotriva secesiunii Sloveniei și Croației: „Recunoașterea diplomatică a Sloveniei și Croației ar echivala cu deschiderea cutiei Pandora, plină de conflicte incontrolabile. O recunoaștere ar

deschide ușa spre un spațiu întunecat ce ar duce la conflicte”. Ca și în cazul primei două republici independente, Germania a dat tonul în recunoașterea Bosniei. În preajma referendumului, sub auspiciile Comunității Europene, musulmanii, sîrbii și croații au ajuns la un acord prin care Bosnia va rămîne în actualele frontiere. Joia trecută lordul Carrington s-a întîlnit la Belgrad cu președintele Milošević, discutînd viitorul Bosniei, dreptul de a rămîne, dar și de a părăsi federația iugoslavă. Armata federală, retrasă din Slovenia și Croația, este cantonată acum pe tot cuprinsul Bosniei. Atît Croația cît și Serbia rîvnesc la o împărțire a teritoriului acestei republici.

FLASH

■ Genocid cultural. Cu prilejul anului nou tibetan, Dalai Lama — liderul spiritual exilat din Tibet, a învinuit China de „genocid cultural”.

■ Fostul premier israelian, Menahem Begin (78 ani) a fost internat într-un spital din Tel Aviv, în urma unui infarct.

■ Catastrofă feroviară. În urma ciocnirii unui tren de persoane cu un marfar, la vest de Moscova, sînt 20 de

morți, iar trei vagoane au fost distruse. Trenul de călători venea de la Riga (Letonia). Cinci ore a durat stingerea incendiului.

■ „Un dialog al surzilor” a fost caracterizat rezultatul rundei de negocieri arabo-israeliene care a avut loc la Washington, de către șeful delegației palestinienilor.

■ Au fost condamnați la moarte trei membri ai organizației islamice „Hesbollah” din Algeria, fiind învinuiți de asasinat și răpire.

■ O promisiune neîndeplinită: „Citiți pe buzele mele: nu voi majora impozitele”, spunea în campania electorală din 1988, actualul președinte Bush. Aflat în rivalitate cu un candidat din propriul partid, Bush și-a exprimat regretul pentru neîndeplinirea acestei promisiuni.

■ Honecker a părăsit marți clădirea din Moscova, unde a fost internat pentru cancer, însoțindu-se la ambasada statului Chile, unde s-a stabilit din decembrie anul trecut.

■ Continuă ciocnirile din Transnistria, în satul Cocieri, unde a fost mutat postul de poliție din orașul Dubasari, în urma ciocnirilor a murit o persoană.

Emil PORIME